

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐSÉG: Debrecen,
Révész-tér 2. szám. (Kistemplom.)

KIADÓHIVATAL: Debrecen,
Kálvin-tér 17. szám. (Püspöki hivatal.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ár 1 évre 8 pengő
Postatakarékpénztári csekkszám: 43.916.

FŐSZERKESZTŐ: D. Dr. RÉVÉSZ IMRE. FELELŐS SZERKESZTŐ: URAY SÁNDOR.

Miért kell református szülőknek református iskolába küldeni gyermekeiket?

Első pillanatra talán feleslegesnek látszik az ezen cikk címét képező kérdés felvetése, azon magától értendő indokból, hogy református szülők gyermekeinek református iskolákban van a helye, tekintve azon kivételes esetektől, amidőn a szülők helyi körülmények következtében kénytelenek gyermekeiket állami vagy más felekezeti iskolákba küldeni. És mégis ezen kérdés feltevésének s a reá adandó válasznak a szükségességét nem lehet eleget hangsúlyozni a szülők és nevelők előtt, mivel napjainkban egyházunk kimondhatatlan kárára, országszerte sok református szüle mellőzi iskoláinkat. A mellőzés különböző okaiból csak hármat emelek ki. Több szüle azt hiszi, hogy az állami vagy más felekezeti iskolában a tanítás magasabb színvonalon áll, mint a református iskolákban. Megtörténhetik, hogy egyik-másik nem-református iskolában akad egy-egy kiváló pedagógus, de az ilyen esetből még nem lehet általánosítani, mert a református iskolák nemcsak megállják minden időben helyüket a másjellegű iskolák között, hanem sok tekintetben vezetnek. Akad olyan szüle, aki a tanítóval vagy a tanárral, legtöbb esetben gyermeke hibájából, ellentétbe kerül s nagyon is elítélendő bosszúból képes kivenni gyermekét a református iskolából s más felekezeti iskolába adni, nem gondolva arra, hogy az ilyen eljárással saját gyermeke előtt mutat rossz példát, mert az egyházat nem annak képviselőiért kell szeretnünk, hanem önmagáért.

A református iskolákat mellőző szülők legnagyobb száma azon közömbös egyének táborában található, akiknek teljesen mindegy, hogy gyermekük milyen jellegű iskolában tanul. Szerintük mindenütt ugyanaz a tananyag, ugyanaz a képzés van a tanárnak, a tanítónak. Mennyire nem a légbúvár szemüvegén át nézi az iskolát az ilyen gondolkozású szüle. Igaz, ugyanaz a tananyag, de nem ugyanazok a közlés szempontjai. Arra a gyermek- és ifjulelékre nem mindegy az, ha én a tananyagot szürkére festem, hogy az se hideg, se meleg érzelmet ne keltsen; vagy pedig

annak minden részét a református öntudat fényével világítom meg. Igaz, hogy általában minden tanárnak, minden tanítónak ugyanaz a képzése, de nem ugyanaz a lelki alkata, világnézete, vallásos érzülete. Pedig ezek a tényezők a döntők az ismeretek nyújtásánál. A tanításban, hogy az nevelő erejüvé is váljék, nem az a fő dolog, hogy mit tanítunk, hanem az, hogy ki tanít és hogyan tanít. Annak a református gyermeknek és az ifjúnak a lelkéhez könnyebben hozzá tud férkőzni a református tanító és tanár abban a lelki közösségben, amelyet református iskolának nevezünk.

A pedagógiának legújabb irányzatai: a gyermek- és az ifjúságtanulmány élenken reá tudnak világítani a lélektan segítségével azokra az erős hatásokra, amelyeket valamely iskola rendszere, az abban kialakult világnézet a gyermeki lélekre, különösen pedig a bontakozó ifjú egyéniségre tesz. A velünk született egyéniség az iskolában alakul át erkölcsi személyiséggé, amely amint az emberek életében, de különösen egyes emberek közéleti szereplésében látjuk, mindig magán viseli az iskola által reányomott bélyeget. Nem lehet azért közömbös a református szülők előtt, hogy milyen jellegű iskolában tanulnak gyermekeik. Az állami iskola szintelen nevelést ad, vagy pedig, amint nálunk a körülmények állanak, az uralkodó vallás nézeteihez alkalmazkodó szellemben neveli növendékeit. A legtöbb állami iskolát a katolikus egyház, mint nyereséget a maga javára könyvelheti el. De a legnagyobb veszedelmet rejti magában az az eset, ha református gyermekek katolikus iskolába járnak, vagy pedig a leányok a zárdában növekednek fel. Ha az a gyermek vagy ifjú katolikus iskolában tölti tanulóéveit, nap mint nap hallja az ő egyházának elveivel ellentétes vallási felfogás hirdetését, sőt nem ritkán a másvallásúak kisebbitését, vajjon felnövekedve, ilyen benyomások után lesz-e református egyházának megingathatatlán tagja? Ne feledjük el, hogy a még többnyire kedélyi életet élő gyermekekhez és ifjakhoz könnyeb-

ben hozzá tud férközni a katolikus vallásban rejlő miszticizmus, mint a református egyház tiszta egyszerűsége, az értelemre támaszkodó felfogása. Különösen a református leányokat teljesen kiforgatja református vallásából a zárdai nevelés. Szomorú példa erre a Lap 16. számában említett szatmári eset. A katolikus iskolába járó növendékek még ezenfelül ki vannak téve a térítgetés veszedelmének is. Több esetet tudok, amidőn a katolikus iskolába járó református növendékekkel megígértették, hogy ha a 18 évet betöltik, áttérnek a katolikus vallásra.

Bizony nem csoda, ha a katolikus iskolában felnőtt emberek könnyen hallgatnak a térítgetők csábító szavaira s könnyelműen készek reverzális adására.

Új iskolai év elején állunk. Ilyenkor a pedagógusok sok-sok intelmet intéznek szülőkhöz, tanulókhöz egyaránt. Mi e Lap hasábjairól csak egy üzenetet, egy intelmet küldünk a református szülőkhöz: Egyházunk érdekében tartsák kötelességüknek gyermekeiket református iskolába küldeni!

Dr. Veress István.

Kopogtatás az új missziói munkaév ajtaján . . .

Mindenekelőtt egy, az első pillanatra némelyekben talán felvetődő gondolatot, feltevést hadd hessek el: nem ezeknek az igénytelen soroknak még igénytelenebb írója kíván kopogtatni a közeledő új missziói munkaév küszöbére állva. Az a meggyőződése, hogy emberi kéz kopogtatásának semmi helye és jogosultsága, hiszen Urunk felé mi, akik az ő szőlőskertjébe állítottunk be — lekipásztörök, minden fokon munkálkodó tanítók és presbiterek —, mindannyian haszontalan szolgák vagyunk, akik még ha mindent elvégeztünk volna is, ami reánk bízott — pedig mennyi minden van a tartozásunk rovatán —, csak azt tettük, ami kötelességünk volt. Meg aztán az erőtelen emberi kéz erőtelen kopogtatására mi szükség volna ott, ahol maguk a *lények* beszélnek . . .

A minden irányú pásztori munkával legjobban átfogott gyülekezetben is tisztán kell látnunk az új missziói munkaév jelentőségét: föl kell készülnünk reá. Ahogy a gazda fölkészül az új gazdasági évre, mikor vetésgörgőt készít, azaz tervszerűvé teszi minden későbbi munkáját. A missziói munka egyik emberileg számbavehető és kitüntetkező hibája sokfelé az, hogy öletszerű, rendszertelen, a szükségletekkel és lehetőségekkel számot nem vető kapkodás inkább, mint jól átgondolt, tervszerű munka. Vallásos esték, bibliaórák, ifjúsági összejövetelek, vasárnapi iskolai munka számára egyaránt el kell készíteni az egész évre szóló munkatervet. Itt ennek a legfőbb ideje. A legnyilvánvalóbb a tervszerűség, a felkészülés hiánya a szeretetmunka területén, aminek az eredménye aztán az, hogy a legtöbb gyülekezetben csak a karácsonyi szeretetsomagokig és legfeljebb az alkalmi alamizsnázkodásig jutunk el, és még két halunk és öt kenyérünk sincs, amikor nélkülöző, éhező emberek — *testvérek* — kopogtatnak a gyülekezet szeretetének ajtaján. Egyszer mindegyik gyülekezetben el kellene már készíteni a szegények, a segítségre szorulókat kataszterét — így védekezhetnénk az élődíség ellen is — s minden missziói munkaév elején revideálva azt, és így áttekintve a szükségleteket, a missziói munkaév megindulásával egyidejűleg állandóan és tervszerűen gondoskodni kellene a fedezet előteremtéséről is. Sőt már előbb. A cséplőgépeknél szeretetsáknak kellene lenni, hogy a termést hálás szívvel betakarító gyülekezeti tagok beleönthessék a kenyérrelvált azok számára is, akik tél közepén már csak főtt kukoricával, tökmaggal szoktak élni, holott munkás magyarok. Voltam egyszer egy nagy alföldi gyülekezetben egy nagycsaládú,

szegény napszámos házában. Tél volt. A ház végéhez ragasztott rozoga ajtajú istállóban sovány tehén állott. Takarmánynak az udvaron se híre, se hamva. Naponként vették — ha jutott rá az alkalmi napszámból — a tengerikóró néhány kévéjét, hogy az apró gyermekek 1—2 liter tejét biztosíthassák és ne kelljen megvárni a már elért álom, a garasokból összerakott pénzből megvásárolt tehén sovány valóságától. Mibe került volna ott, ahol ezerszázra álltak a kupacba rakott tengeri kóró kévéi az udvarokon, a tanyákon, hogy annak a szegény embernek a válláról levegyék a sötét és nyomasztó gondot? Nem volt presbiter, nem volt önkéntes gyülekezeti munkás, aki ezt a szükséglet tudomásul vette volna, a lekipásztornak jelentette volna és nem volt föl-készült és szervezett a gyülekezet szeretete, hogy segített volna.

És itt eljutottam egy másik tényhez. Nagyon sok gyülekezetben fájdalmas magáramaradottságban áll szemben a reá várakozó sok munkával, sokfelől jelentkező szükséglettel és igénnyel a gyülekezet lelkipásztora. Nincs segítőtárs, nincs munkatárs. Most nem foglalkozom ennek a ténynek minden vonatkozásban fájdalmas, sokszor végzetes következményével. Csak megállapítom a tényt és egyúttal felteszem a kérdést: megtettünk-e mindent, újra és újra, minden missziói munkaév közeledésekor azért, hogy — látván a sok aratnivalót — aratói is legyenek az aratás Urának? Imádkoztunk-e ezért kitaratóan, állandóan? Nem mi vagyunk-e az okai annak, hogy lelkek elriadnak a munkábaállítás, a szolgálat örömetől? Én nem mondom mások felé, hogy igen, de mondom azt, hogy az új missziói munkaév jöttén jó magunkat ebből a szempontból is az Ige fényénél megvizsgálni, és szükséges, hogy égesen bennünket az a vágy, hogy legyen, akinek a kezét az együttes imádkozásra és az együttes munkára megfoghatjuk. Tanítótestvéreink, presbitertársaink, ifjaink és leányaink felé meg kell indulnunk újra ettől a vágytól hajtva, ahogy most újból közeledik a munkábaállítás ideje. Aztán alkalmakat kell teremtenünk és az adott alkalmakat fel kell használnunk arra, hogy egyre szaporodjék a munkálkodók száma. Ne maradjon kihasználatlanul az új munkaév ebből a szempontból sem. Együtt tartott lekipásztori-tanítói csendes napok, presbiteri konferenciák, vasárnapi iskolai vezetőképző-tanfolyamok stb., mind alkalom és lehetőség arra, hogy Isten Lelkétől megérintett lelkek beálljanak az Ő aratásába.

Küszöbön az új missziói munkaév. Ajtaja már

tárolóban. Ki sorolhatná fel mindazt, ami az ajtó mögött vár reánk? Egyházunk missziói életének, gyülekezeteink missziói feladatainak sokrétű kérdéseit, felelősségünk területeit, tényeket és szülőségeket, eszközöket és lehetőségeket? Már ellenállha-

atlanul kopogtat szívünkön az idő s az időben maga az időfölötti Úr és Király. Ragadja meg szívünket a kegyelem, hogy még hallhatjuk a kopogtatást és munkálkodhatunk, míg nappal vagyon...

Ferenczy Károly.

Konfirmáció

A konfirmáció annyiban mindig időszerű egyházunkban, mert munkája kora ősztől késő tavaszig tart. Bár aki eredményre, és nem mélységre dolgozik tanításakor, kénytelen megállapítani, hogy korai kezdésnél növendékei is korán elfelejtik az anyagot és ismétléskor már nem hajlandók emlékezni sok mindenre.

A szülők munkáját folytatja a konfirmáció-oktatás tovább. Ezért olyan helyen, ahol a szülői házban már jó alapot építettek a gyermek lelkébe, a lelkigondozó tanítói munkának csak fél energiával kell dolgoznia, ahol pedig ilyen alap nem volt, ott sokszor gyötrelem az oktatás. Hivatkozhatunk arra is, hogy sok iskolában a vallásoktatásnál csak intellektuális eredményekre dolgoznak, ezért lesz sok helyen a konfirmáció-oktatás ugartörés és vadonirtás.

Az oktatás célja háromszoros. Hittani ismereteket ad, megtérésre készít elő és a gyülekezeti életbe való bevezetésen fáradozik. A hármastól egymástól elkülöníteni nehéz és nem tanácsos. Ha az elsőre fekszem reá, akkor nem jutok túl egy összehordott anyaghalmazon, ami kiszáll a gyermek agyából hamar. Ha csak a megtérésre való előkészítésen dolgozom, akkor alap nélkül kezdek hozzá a lélek házának építéséhez. Nagyon sokan vannak így is az anyaszentegyház tagjai között, akiknek semmi fogalmuk sincs egyházuk soha el nem hanyagolható tételeiről. Reverzálisadáskor vagy áttéréskor tapasztalhatjuk ezeknek a fonák felfogását: az Isten egy, odaát is csak Őt tiszteltem! Viszont a gyülekezeti életbe való bevezetés sem történhetik meg anélkül, hogy egyrészt alapot ne adjak, másrészt pedig a láthatatlan egyház életét rajtam kívül álló erő, azonban az én munkásságomon keresztül bele ne vetítse a növendék életébe. Ma, amikor az egyházi humanizmus belmisszióinkat is felborulással fenyegeti, gondolunk-e arra, hogy neveltünk ugyan egyháztagokat, ezek azonban az egyházat nem hajlandók többnek tekinteni, mint pusztá intézménynek, ahol a zászlóvivők ők és csakis ők.

A konfirmáció korhatárát jól állapították meg. Minél később áll valaki az öntudatos birtoklás bevallása és részletezése elé, annál jobb. Az időpont ellenben szomorú fényt vet egyházunk mai tág

marokra fogott ifjúsági lelkigondozására. Az iskolából kikerülteket eddig a nagyobb gyülekezetekben lehetetlen volt tanítás alá fogni. Ipariskolai, ismétlőiskolai vallásoktatóink sokat beszélhetnének ezekről a nehézségekről. A nyolcosztályos népiskola felállításával a helyzet könnyebb lesz, azonban itt igazán meg kell már kísérlni, hogy ezeket a növendéket ne csak előkészítsük az egyházi életre, hanem be is hozzuk őket abba. Ifjúsági egyesületünk alapja ezeknek a növendékeknek a hitében lesz meg.

Sokat foglalkozunk a módszerrel. A kérdés tudományos irodalmunkba is bevonult. A módszert azonban objektíve nem lehet soha körülhatárolni, nagyon sok szubjektív vonás ad minden módszernek mélyebb szint és tartalmat. Talán éppen az egyéni vonás adja meg a munka igazi lelkét, bár módszer nélkül dolgozni mindenkor veszélyes dolog, mert szétforgácsolja az erőt és az eredményt. Nevelés legyen az oktatás és mindkettőt gyakorlati síkba kell áthelyezni. Az a konfirmáció-csoport, melynek az adakozásról, imádkozásról, bibliaolvasásról, egyháztagságról, úrvacsoráról csak tankönyvízü képzelete van, máris elvesztette a harcot.

Ebből a szempontból kellene átdolgozni kateként is. Mert így, ahogy vannak, csak vezérkönyvnek használhatók. És vezérkönyvnek a Heidelbergi Káté még mindig jobb, mint a belőle alkotott szülemények. Hogy mennyire alkalmas a Heidelbergi Káté konfirmáció-oktatásra, Kájel Endre és társai megmutatták. Téves tehát az a gondolat, hogy a serdülés előtt álló gyermeket a hittételek nem érdeklik. Sőt. De sok függ attól, hogy ki és hogyan rögzíti elébe ezeket a hittételeket.

Egyébként a szülők szerepe párhuzamot kell, hogy tartson az egész oktatás alatt az oktató munkájával. Az otthon látott silány élet és behatás leront minden munkát. A konfirmáció pedig nem lehet lezárt egész soha, mert éppen a szülők munkája által lesz igazán eredményessé. Ha ez a munka nincs meg, akkor a konfirmáció elsikkad és még felelevenítése is üres mechanizmus lesz csupán.

A lelket tehát meg ne oltuk.

Dr. Farkas Pál.

Az ifjúság nevelése

Óriási átalakulások korát éljük. Nemcsak egyesek, hanem nemzetek is nagy változásokon esnek át. A világtörténelem legnagyobb eseményei zajlanak le előttünk e válságos korban, amelyet talán sokan nem is tudnak átélni lelki-rázkódtatások nélkül.

Különösen a gyermekekre, illetve ifjúságra nézve nem maradnak közönyösek a pár év óta lefolyó események. Szinte újjáalakítja, átforgalmazza őket.

Nagyon fontos kérdés az, hogy miként éli át ifjúságunk e válságos időszakot. A mi mai ifjúságunk-

ből lesz ugyanis a jövő magyar nemzet. És ennek a dicső nemzetnek vezető szerepet kell biztosítani az idők végtelenségéig az ifjúság által.

Az ifjúság nevelése mindig kemény munka volt. Az ifjú lélek talaja néha göröngyös, sziklás; nem engedelmeskedik egykönnyen a formáló kéznek. Sokat neveljük őket a háznál, az iskolában és az iskolán kívül. Amíg gondtalan, nem csodálhatjuk, hogy bizony süket fülekre találunk. Az ifjúság nevelésében a példa nagy szerepet játszott mindenkor. De az a kérdés, hogy vajon honnan vesszük a példát, ha buzdítani és lelkesíteni akarunk? Kétségek nélkül első helyen a múltból!

Ma már azonban nem csupán a múlt szolgál példákkal. Előttünk a jelen, e komoly és válságos napok. Nagy idők tanúi vagyunk; azért neveljük nagygyá gyermekeinkben, ifjainkban elsősorban a kötelességérzetet.

Dübörgő léptekkel jár az egész világon a nyomor, a szükség. Megremegteti sok helyen a családi hajlékok ajtajait a sötét gond, mely állandó lakótársa volt sok családnak évtizedeken keresztül. De éppen ez a szenvedés acélozta meg a lelkeket és a jellemeket. Tanuljon meg a mai ifjúság is lemondani a mások javáért, a boldogabb jövőért és érezze, hogy részese annak a nagy munkának, amely reá, mint a jövő nemzedék egyik tagjára vár.

Most mindenféle szüntelen hangoztatják ennek a sorsfordulatos kornak jelentőségét. Az ifjak gondozását, nevelését, a gyermekápolást most többszörös gonddal kell felkarolni. Minden lehetőséget meg kell

ragadni és mindenféle intézményekkel és eszközökkel erősíteni kell a gyermek és ifjú nevelését, ápolását, mert a nemzetnek minden gyermekre s ifjúra szüksége van ebben az egy gyermekrendszeres korban.

Mint a májusi nap virágkoszorúba fonja a fák koronáit, úgy az Isten kegyelmének napja, az Ige fényében megtisztult embermilliók lelke által, az emberi kert gyenge hajtásait, az ifjúságot sugározza tele pompás lelki virágokkal. Az élénk vallási élet korántsem a buzgó templombajlásban merüljön ki és nyilvánuljon meg egyedül, hanem az egyházból kinövő, hitet erősítő egyletek és körök sokféleségében is. Az ifjúság üde légköre nagyon alkalmas az ifjúsági egyletek kitermelésére és lelki életük mélyesége volt a legnagyobb biztosíték azok virágzására.

Ha lelkünket a hit hatja át, megneemesedik a szív; megértjük egymást s összeforunk a szeretetben és megbecsüljük egymás munkáját, úgy dolgozhatunk mindnyájan boldogulásunkért.

A nevelés sohasem önmagunkért történik. Minden nevelés az egyén képzése, de nem önmagának, hanem embertársainak, a társadalomnak.

A cél legyen mindig ez: helyesen befolyásolni az ifjúságot és az Istennek a Jézus Krisztusban megnyilvánuló szeretetével buzdítani őket, segíteni nehézségeikben, bátorítani napi fáradozásaikban és oktatni úgy a maguk, mint a mások iránti engedelmességre, istenfélelemre.

Fel azért az ifjúság nevelésére! A jövő az ifjúságé. S ki ne akarna szebb és boldogabb jövőt?

(Tiszacsécsé.)

Orosz Kálmán.

Őszi lelki szántást!

A tiszántúli református egyházkerület jórészt földműves-gyülekezetekből tevődik össze. Ezekben az egyházakban a tavaszi, nyári s kora-őszi időszakban a kenyér magvának lázas munkája, a megélhetés biztosítása, a test táplálékának megszerzése folyik. Csak a késő-őszi, téli s koratavaszi hónapokban „érnek rá” különösképpen az emberek a lelkük munkálására. Meg kell nézni egy földműves-gyülekezet templomát vasárnap és ugyanakkor a szántóföldeket, sokkal többen keresik ilyenkor is a test táplálékát, mint a lélekét. (Segít ebben a vasárnapi munkaszünetet felfüggesztő miniszteri rendelet is.) Nem szabad azonban ebből azt a következtetést vonni, hogy a földműves ember vallás nélküli; mert ő úgy érzi, hogy a nyár, a munka, a test ideje, a tél a lélek számára rendelt idő.

Itt állunk tehát a lélek számára rendelt idő előtt, az őszi s téli napok már integetnek s vár bennünket a lélek, hogy eljuttassuk az örök Üzenetet, vár, hogy kapjon táplálékot, erőt és világosságot. Vajjon el tudjuk-e minden lélekhez vinni a kívánt táplálékot? Mert nem jön minden lélek élénk, hogy mint a testnek koldus alamizsnát adunk, úgy a léleknek is mennyei morzsákat. A lélek táplálékát nekünk kell el vinni: pásztoroknak, igehirdetőknek, szolgáknak; akiket megbízott és rendelt a lelki táplálék sáfároltatásával, akikre szent felelősséget helyezett. Elég erősek vagyunk-e tisztre? *Milyen jó volna a szá-*

munkra is így a munka elején egy kis lelki előkészítés, a lelki jegyverek forgatásának újabb gyakoroltatása.

Vajjon tudunk-e adni lelki táplálékot minden léleknek, fel tudjuk-e az alvó lelkeket ébreszteni, a közönyös szívekben érdeklődést, felelősséget kelteni? A templomból évtizedek óta távollévőket visszavezetni az Úr házába? Képes-e erre az akármilyen hűséggel járó, forgolódó, felelőség tüzeiben égő lelkipásztor? Sajnos, ki kell mondani magunk felett az ítéletet: Sokszor nem! A gyülekezeti lelkipásztor megszokott személye, anyagiassággal is egybekapcsolt helyzete (adókiivetés, beszédés, párbér stb.) folytán nem képes erre. Mit tegyünk tehát? Egy-egy 4-5 tagú missziói lelkülettel és kedvvel bíró, fáradságot nem ismerő pásztorból álló „lelki rohamcsapat” elindulna 12-20 ponton a lelki, evangélicizációs hadjárat megvívására. Minden falusi gyülekezeten végigmennének, végeznének mély szántást, hogy aztán a gyülekezet lelkipásztorra hintse bele az evangélium magvait. Egy ilyen előmunkálat áldásos hatású lenne, megérné a fáradságot és a pénzt. Mert anyagi oldala is van ennek az elgondolásnak. Egy-egy lelki rohamcsapat missziós útja pénzbe kerül, ezt elő kell teremteni! Takarékosággal olesón meg lehetre oldani! Sok községből, csak kocsival lehet továbbjutni, az egyes gyülekezetek küldenék tovább, mint az egyházlátogatókat is szokták. Pásztornál, tanítónál vagy presbiternél egy-egy napra, éjszakára otthont

kaphatna egy kis csapat. Ne legyen ez nagy lakon a, békebeli vendégeskedés, csak szíves látás, amelyben nem az ételek mennyisége a fődolog, hanem a szív minősége, mely adta azt.

Ez a lelki rohamcsapat, mely a missziói munka minden ágára alkalmas pásztorokból toborzódna össze, a gyülekezet minden rétegét felrázná s hiszem, hogy el tudná, sőt remélem, hogy meg is valósulván — elfoglalja a Sátán, a közönyt, a hitetlenség erődeit és sáncait, mert az Ige fegyvere előtt nincsen akadály!

Indítsuk el a lelki rohamosztágot, mert különben a Sátán indul el, hogy bevegye az Ige erődítményeit.

Ha győzni akarunk, induljunk el, míg nem késő!
(Bojt.) Csávás Sándor.

K Ü L Ö N F É L É K

Szavazathontás.

A tiszántúli református egyházkerület szavazathontó-bizottsága szeptember 28-án d. e. bontotta fel a püspöki hivatalban a két újonnan létesített egyházkerületi lelkesítő tanácsbírói tisztségre és két újonnan létesített világi tanácsbírói tisztségre, valamint a Márk Endre halálával megüresedett világi tanácsbírói s a Mocsári László nyugdíjazásával megüresedett zsinati és egyházkerületi tanítóképviselői tisztségre az egyházközösségekből beérkezett szavazatokat.

Az egyházközösségek 912 szavazatukat csaknem teljes egyhangúsággal adták le, s megválasztották a következőket:

A 2 egyházkerületi lelkesítő tanácsbírói tisztségre:

Bertók Béla volt kárpátaljai püspök, munkácsi lelkipásztort és Dr. Makkai Sándor volt erdélyi püspök, debreceni egyetemi ny. r. tanárt;

a 3 egyházkerületi világi tanácsbírói tisztségre:

Dr. Siménfalvy Árpádot, Ung, Bereg és Ugocsa vármegyék főispánját, Péchy Szabolcs szatmármegyeyi főispánt és Nagy Antal szegedi táblai tanácselnököt;

zsinati tanítói képviselőül:

Kovács Ernő hőmezvővársárhelyi igazgató tanító; egyházkerületi tanítóképviselői tisztségre:

Szendy István debreceni igazgató-tanító.

PROTESTÁNS NAPOK.

Eddig a naptárból csak ünnepnapokat és hétköznapokat ismertünk. Tavaly óta azonban az október 26-tól november 5-ig terjedő napok a magyar protestáns társadalom számára új elnevezést nyertek: Protestáns Napok.

Mi történik ezeken a napokon? Mi ad ezeknek a napoknak protestáns jellegét?

Ezek a napokon gyülekezik fel Budapesten a magyar evangéliumi kereszténység, hogy az új világhelyzetben tájékozódást szerezzen s az új feladatokhoz lelki megerősödést mértsen. A múltévi róppant tömegmegmozdulás jogot ad arra a reményre, hogy ebben az évben is nagyszerű, országos felvonulásban mutatja meg a magyar protestantizmus szervezett egységét. Az individualizmus és a kollektívizmus nagy harcában a protestáns magyarság is meglátta a közösségi gondolat túlsúlyrajutását s benne ez a közösségi tudat annál mélyebb, mert évszázados szenvedések termelték azt ki. Közösen vívta harcait a szabadságért, együtt hajoltak a hitvalló elődök az evezők fölé a gályapadokon, ugyanabból a vasból kovácsolták református és evangélikus hitvalló kezére valamikor a bilincseket. Ez a közös múlt a jelenben való összetartozandóságra is kötelez.

Amidőn Círus, a perzsa király egyik hadjárata alkalmával egy nagy, széles folyóhoz ért, azt azonnal több ágra vezettette szél s ezen a megosztott folyón aztán könnyű szerrrel vonult át egész seregével. Így oszlik szét ágakra, partokra, osztályokra ma az egész magyarság. Hogy ez a megosztottság mennyi veszélyt rejt magában, arról bővebben beszélni fölösleges. Segíteni kell rajta. Meg kell értenünk végre, hogy az élet értelme és célja nem az egyén, hanem a közösség. Léteinek értelmét és célját az egyén a közösségtől kapja. Meg kell tanulni egy új erkölcsant, amelyben az első személy nem az „én”, hanem a „mi”.

A sors- és életközösségnek erőteljes kifejezése akar lenni az a néhány nap, amelyen ismét megmozdul az egész protestáns magyar társadalom, hogy az országgyarapodásnak ez újabb évben megint egy tábortáborba szálljon s ezzel is közelebb vigye a megvalósuláshoz azt az evangéliumi gondolatot, amely szerint Jézus azért imádkozott, hogy a bennebők „mindnyájan egyek legyünk”.

Vecsery János.

A debreceni református Kollégium tanévnyitó istentisztelete és ünnepélye, szeptember 16-án folyt le az ősi Nagytemplomban, melyet tanárok, növendékek és szülők zsúfolásig megtöltöttek. Az Igét Dr. Farkas Ignác vallástanár hirdette. Istentisztelet végeztével az úrasztalától Dr. Kun Sándor igazgató tartott igen mélyen szántó, bölcs beszédet: nagyon szerettük volna ezt teljes terjedelmében közölni, éppen lapunk mai számában, melyben iskolai vonatkozású közleményeknek engedünk nagyobb teret. A szűkreszabott korlátok miatt kénytelenek vagyunk megelégedni azzal, hogy a megnyitó beszéd befejező részét közöljük az alábbiakban: A gyermekáldás a mi számunkra nemcsak végtelen örömet, hanem önzetlenül meghozandó áldozatot is jelent. A szülő általában boldog örömezzéssel szokta látni saját egyéni életének folytatását gyermekében, a magyar szülőnek azonban arra is kell gondolnia, hogy gyermekének kezébe le van téve Istenről kiválasztott nemzetünknek jövője élete is. Szinte jelmérhetetlen tehát az a felelősség, mellyel gyermekmeink nevelése terén el kell járnunk. Bizony nem elegendő, hogy csak egészségükre vigyázzunk, tápláljuk, ruházzunk őket, még fontosabb ennél, hogy lelki fejlődésükről gondoskodjunk. Az iskola igyekszik megtenni a magáét, míg gyermeküket a napnak 5-6 órájában az intézeti rend és fegyelem közvetlen hatása alatt áll, de azontúl Nektek kell hűséges gonddal megóvnunk az iskolán kívüli környezet különböző káros befolyásától. Sokat segít a kemény házi fegyelem alá vonás, de még többet egyéni példaadástok. Ha azt akarod, hogy fiad vallásos érzületű, jellemes, az élet nehéz harcaiban saját lábán járni tudó, becsületes magyar honpolgárrá nevelődjék, akkor családi életedben járj előtte ragyogó példával, mondj le túlságos kényelmedről, mérsékelj egyéni világi szórakozásaidat. Igaznak hirdetett elveid életteddel, tetteiddel összhangban álljanak fiad előtt, lásson égni a becsületes munka tűzében, lásson hódolni az isteni igazságot és örök értékek előtt, vegye észre önzellen áldozatodat a családi közösség oltárán. Ha tehát tanítványok, tanárok és szülők lelkünk mélyén a bizonyosság erejével hisszük és valljuk a magyar népek isteni küldetését a földnek ezen a táján, s ha átszellemült lelkesedéssel törekszünk mindannyian elindulni és elszánt akarattal végigmenetelni az emberi tökéletesség felé haladó úton, akkor megérdemeltük Isten ajándékaként nekünk juttatott mostani örömmünnepeinket, sőt hamarosan meg fogjuk érni édes magyar hazánk teljes boldogságát is.

Karácsonyi színdarab. 1938-ban jelent meg Nagyváradon Dr. Szabó Lajos nagyváradi lelkész, egyházmegei főjegyző és belmissziói előadó: „Karácsonyi történet” c. háromfelvonásos vallásos színműve. Erdély számos gyülekezetében adták elő. Vallásos egyesületek számára teljes karácsonyi programot ad. Ára 1 P és az előadás bevételének 1%-a, mely összeg mint adomány a tavasszal építendő nagyváradi református templom céljait szolgálja. Megrendelhető a szerzőnél. Nagyvárad, Árpádvezér-út 6.

Az új honvédelmi törvény (1939: II. tc.) elrendeli, hogy a papjelöltek, segédlelkészek és lelkészek mindaddig, míg

a 41. életévüket be nem töltik, évenként kötelesek igazolni jogcímüket a lelkész kedvezmény szempontjából. Az igazolást elsősorban a besorozást követő december hónapban, majd folytatódóan minden év december havában igazolni kell az illetékes főszolgabírónál, illetve városokban a polgármesternél. A törvény figyelmezteti az érdekelteket, hogy a kellő időben való jogcím igazolásának elmulasztása a kedvezmény elvesztését vonja maga után.

Protestáns különbírószág. Az *Evangelikus Élet* írja: A magyarországi evangélikus és a magyarországi református egyház közigazgatási és vagyoni vitáskérdéseinek eldöntésére különbírószágot szervezett. Az ennek megfelelő törvények a református Zsinat is megalkotta. Ennek a közös bíróságnak a szervezetéről és eljárásáról szóló szabályrendelet elkészült és annak 23. §-a értelmében az evangélikus egyházegyetem egyetemes egyházi és iskolai felügyelője és a református egyház Egyetemes Konventjének Elnöksége a szabályrendeletet egyetértve folyó évi szeptember hó 1. hatállyal életbeléptette.

Az Országos Protestáns Napok főünnepségei október hó 30 és 31-én lesznek. Az ezévi Protestáns Napok Erdély visszatérésének és a vizsolyi biblia 350 éves évfordulójának a jegyében tartatnak meg ünnepélyes keretek között. Az ünnepségek október 27-én kezdődnek Dr. Raffay Sándor evangélikus püspök rádió-prédikációjával. Október 29-én este 7 órakor a Protestáns Napok nagy rádió-előadását Dr. Makkai Sándor volt erdélyi református püspök, egyetemi tanár tartja „Mit jelent Vizsoly a magyar kultúrában” címmel. A Vigadóban tartandó nagyszabású Reformációi emlékünnepélyen az ünnepi emlékbeszédet Dr. Tavasz Sándor kolozsvári teológiai tanár, református püspökhelyettes mondja. A Városi Színházban rendezendő protestáns irodalmi és művészeti esten a bevezető beszédet Dr. Ravasz László református püspök mondja, mely után irodalmunk és művészetünk nagynevű protestáns kiválóságai szerepelnek. A vidékről felutazó résztvevők a vasúti igazolványok megváltása ellenében 50%-os vasúti kedvezménnyel jöhetnek a II. Országos Protestáns Napokra.

Orgonaszentelés Gyulaházán. Szeptember 29-én ünnepélyes keretek között szentelte Isten dicsőségének Kiss Lajos esperes azt az orgonát, melyet néhai becskeházi *Beeske Lajos és neje* 1931-ben fundált orgonaalapjából készítette a Rieger-cég. Az orgona hat szülő- és hat mellékváltozatú, két manuális. Mellék-költségekkel 4500 P értéket képvisel, amiből a kegyes adományozók alapja 4100 P-t fedezett, míg a fennmaradó 400 P vitéz *Beeske Kálmán* székesfővárosi tanácsnok úr bőkezű adománya. Az esperes imája után Árokháti Béla orgonaművész, aki tervezője is az orgonának, szólaltatta meg először az orgonát, melynek először fölcsendülő hangja áhítatos pillanatokban készítette a mindenfelől egybesereglett hívek szívét a közének mondásra, melynek elhangzása után Csúry István pátróhai lelkipásztor hirdette Isten igéjét. Istentisztelet után az egész gyülekezet példás rendben kivonult a nagy nevű jóltévedők sírjához, melyet Pethő Károly helybeli lelkipásztor koszorúzott meg rövid beszéd kíséretében. Délutáni alkalomkor Ormós István nyírkarázi lelkipásztor hirdetett Igét, míg estére zsúfolásig megtelt templomban orgonahangversenyos vallásos ünnepély volt, ahol bibliát magyarázott Pethő Gyula tuzséri lelkipásztor, szavalt Pataky Malvin, költeményeiből felolvasott Pethő Károly és a gyülekezeti ének áldásairól előadott Árokháti Béla. Ezt a műsort egészítette ki az a gyönyörű orgonajáték, mellyel három ízben ajándékozta meg a gyülekezetet Árokháti Béla, a kis gyürei református parókia szülötte. Mindezekért Istené legyen a dicsőség!

Árvanap. A Szeretetszövetség emlékezteti az egyházakat és iskolákat az Országos Zsinat 1447 számú határozatára, amely szerint minden esztendő október második vasárnapján Árvanap rendezendő mindenfokú iskolában s a szeretetmunkáról, közelebbről az ORSZ céljairól a szószéken is meg kell emlékezni. Az iskolai ünnepélyek számára a Néppárt-sorozatban két füzet is jelent meg: 86. sz. H. Fekete Péter: Az árvák napja, 50 fillér s 97. sz. Szabó Lajos: Az árvákért. Egy este teljes műsora 16 fillér. A szeretetszövetség munkáit és intézeteit ismerteti a 98. és 99. sz. A magunk portájáról című két füzet, melyeknek ára 40—40 fillér. Megrendelhető a Szeretetszövetség központi irodájában (Budapest, XIV., Stefánia-út 29. sz.). Az árvanapi perselypénz és az iskolai ünnepélyek jövedelmének beküldésére A-jegyű befizetési lapok szétküldettek a pénz október hó folyamán történő

beküldésére. Az Árvanap előző vasárnap szószékről meg-hirdetendő.

Vallásánári vizsgát tettek szeptember 26—27. napjain Debrecenben, jeles eredménnyel: Szabó Gábor; jó eredménnyel: G. Szabó Szabolcs, Farkas László, Bertalan Ibolya és Paksai Ilona; egyszerűen képesített: Tóth Lajos. Két jelölt egy-egy tárgyból javítóvizsgára utasított.

Mit kaptunk vissza mi, református magyarok Erdéllyel? 493,000 református lelket, kb. 500 gyülekezetet, 1 főiskolát, 1 diakonisszaintézetet, 5 fiú- és 4 leánygimnáziumot, 2 tanítónőképzőt, 1 kereskedelmi iskolát és számos elemi iskolát.

HIVATALOS ÉRTEŚITÉS

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

4552—1940. szám. *Tárgy:* Anyakönyvi kivonatok illeték- és díjmentessége.

KÖRLEVÉL

a nagytiszteletű lelkipásztor urakhoz.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi Miniszter úr 11,444—1940. II. sz. a. kelt leiratára tudomásulvétel és alkalmazkodás céljából közlöm a nagytiszteletű lelkipásztor urakkal, hogy a m. kir. Belügyminiszter úr 303,579—1940. II. sz. a. az állításkötelesek anyakönyvi kivonatainak beszerzése tárgyában a következő rendeletet adta ki:

A 7720—1939. M. E. sz. rendelet 68. §-ának harmadik bekezdése szerint a leszármazás igazolása céljából a felekezeti anyakönyvekből kiállított kivonatokért egy pengő kiállítási díjat lehet szedni. Ezt a kiállítási díjat az 1939. IV. tc. végrehajtásával kapcsolatban a leszármazás igazolása céljából — az 1939. II. tc. 227. §-ában felsorolt esetekben kívül — minden esetben szedni lehet. A most következtetett törvényhely azonban a hadkötelezettségre vonatkozó rendelkezésekkel kapcsolatban szükséges okiratok részére — tehát a leszármazást igazoló anyakönyvi kivonatok részére is — illetékmentességük mellett a kiállítási díj alól is mentességet biztosít. Ezt a kedvezményt a fent hivatkozott rendelet nem szüntette, de nem is szüntethette meg. Természetesen azt a körülményt, hogy az illeték- és díjmentesen kiállított kivonaton fel kell tüntetni, mert az 1939. II. tc. 227. §-a értelmében illetékmentességüket elvesztik, ha azokat más célra használják fel.

Debrecen, 1940 október 9.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

4564—1940. szám.

FELHÍVÁS.

Balogh Albert asztalos, szatmárnémeti Batizi-u. 40. sz. alatti lakos hároméves korában elszakadt szüleitől s most az erdélyi részek felszabadulása után szeretné azokat megtalálni és ha arra rászorulnak, rajtuk segíteni.

Nevezett Balogh Albert a csengerújfalui református egyház anyakönyvi bejegyzése szerint 1905 július 30-án Balogh Károly és Dézsi Juliánna cselédemberektől született. A születés idején apja 43, anyja 41 éves volt. Ha szülei élnek, ma 78, illetve 76 évesek volnának.

Felhívom a lelkipásztor urakat, hogy Balogh Károly és Dézsi Juliánna házastársak után nyomozni s ha ez eredményre vezetne, azt a fiukkal, Balogh Albert szatmárnémeti asztalossal közölni szíveskedjenek.

Debrecen, 1940 október 9.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

Pályázati hirdetmények

A szeghalmi református Péter András gimnázium pályázatot hirdet *rajtanári* állásra. Református rajztanárok október 25-ig adják be szabályszerűen felszerelt kérvényeiket. Az állást november 1-én kell elfoglalni. Helyettes rajztanárt választunk. Javalmazás egyik az állami helyettes

rajztanári javadalmazással. Kötelessége a rajz és írás tanítása mind a nyolc osztályban és a jegyzői tisztség ingyenes ellátása. Nagy Miklós igazgató.

A bakonszegi református egyház pályázatot hirdet az újonnan szervezett negyedik számú tanítói állásra, államsegélytől feltételezetten.

Javadalom: természetben a törvénybeli rendelkezéseknek megfelelő lakás vagy törvényszerű lakáspénz, a mindenkori kezdő tanítói illetmény 10 (tíz)%-át pengőt kitevő változatlan készpénz, törvényes államsegély.

Kötelesség: rábizott osztályok vezetése, belmissziói munkában segédkezés, kántor vagy lelkipásztor helyettesítése szükség esetén.

Orgonázni tudók előnyben. Bemutakozás előnyös.

A választás a miniszteri jóváhagyás által válik jogerőssé. Állás a választás érvényre jutása után azonnal elfoglalandó. Pályázati határidő 21 nap.

Pályázati kérelmek törvényszerűen szerelve, választbélyeggel ellátva Református Lelkészi Hivatal Bakonszeg, Bihar vm. küldendők.

A berei református egyház presbitériuma pályázatot hirdet törvényszerű fizetés és kötelességek mellett — október 31-re — helyettes orgonista-tanítói állásra e csonka iskolai évre. Pályázatok Református Lelkészi Hivatal Bere, u. p. Csomaköz küldendők.

A fényeslitzkei református III. sz. tanítói állásra, amely a Debreceni Protestáns Lap október 1-én megjelent számában volt meghirdetve, nemcsak nők, hanem férfiak is pályázhatnak. Pályázati határidő e hirdetés megjelenésétől számított 21 nap. Presbitérium.

A felsőjózsi református egyház pályázatot hirdet a szervezés alatt álló V. tanítónői állásra. Javadalom: 1. A mindenkori kezdő tanítói fizetés 10%-a az egyház pénztárából. 2. Államsegély. 3. Törvényszerű lakbér. — Kötelesség: díjlevél szerinti. Pályázati határidő október 25. Kérvények választbélyeggel Református Lelkészi Hivatalhoz küldendők.

Kenderesi református egyházközségének iskolaszéke pályázatot hirdet a katonai szolgálatra behívott kántortanítója helyettesítésére. E helyettesítéssel ideiglenesen megbízott tanító javadalmazása havi 100 P és a temetési stóla. Pályázati határidő 21 nap. Állását a választás után azonnal köteles elfoglalni és megbízatása addig tart, amíg a kántortanító katonai szolgálatából visszatér, legfeljebb azonban 1941 június 30. Az állás betöltése az egyházi hatóság megerősítése és a vallás- és közoktatásügyi miniszter jóváhagyása után válik jogerőssé. Kötelessége az Iskolaszék által reábizott osztály, vagy osztályok vezetése. A Szolgálati Pragmatika 136. §-ban felsorolt okmányokkal felszerelt kérvények Kenderesi Református Egyházközség Iskolaszéke címre küldendők.

Konyár református egyháza pályázatot hirdet az elválasztás folytán megüresedett kántortanítói állásra. Fizetés: lakás természetben, helyi javadalom 35 értékegység, államsegély. Kötelesség törvény szerinti. Kántorpróba önköltségen. Határidő a hirdetés megjelenésétől számított 21. nap. Szabályszerűen felszerelt kérvények választbélyeggel Református Lelkipásztori Hivatalnak küldendők.

Laskod református egyházközsége pályázatot hirdet újonnan szervezett IV. sz. tanítónői állásra. Állás folyó tanévben segélydíjas tanítóval lesz betöltve. Fizetés törvényszerű. Pályázati határidő 8 nap. Iskolaszék.

Laskod református egyházközsége pályázatot hirdet hadbavonult kántortanítója helyettesítésére. Pályázati határidő 8 nap. Iskolaszék.

A nagyhódosi református egyház pályázatot hirdet a megüresedett kántortanítói állásra. Állás 36 értékegység. Kötelesség: törvényszerinti. Pályázati határidő e lap megjelenésétől számított 21 nap. Korteskedés kizáró ok. Református Iskolaszék Nagyhódos, u. p. Gacsály.

Az olcsvaapáti református egyház presbitériuma pályázatot hirdet a megüresedett kántortanítói állásra. Javadalom: 37 q búza, 9 kat. hold 388 □-ól szántóföld, 4 legelő, 8 öl kemény tűzifa, évi 90 P az egyház pénztárából. Államsegély. Természetben lakás kerttel (értékegység 70). Földek adóját az egyház fizeti. — Kötelesség: presbitérium által reábizott osztályok vezetése, kántori teendők ellátása, (orgonaharmónium van a templomban), énekkar vezetése, presbitériumi jegyzői tisztség ellátása, belmissziói munkában segédkezés. Egyház egy évig a segélydíjasokat megillető havi 100 P-t szolgáltatja ki a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendelete alapján. — Pályázhatnak okleveles kántortanítók. Kántorpróba november 3-án, megjelenés önköltségen. Állás

választás után azonnal elfoglalandó. Okmányokkal és választbélyeggel ellátott kérvények Lelkészi Hivatalhoz, Olcsvaapáti, u. p. Vitka, Szatmár vm. küldendők. Pályázati határidő a hirdetés megjelenésétől számított 21 nap.

A penyigei református egyház pályázatot hirdet a nyugdíjazás folytán megüresedett tanítónői állásra. Javadalom: a mindenkori kezdő tanítói fizetés 20%-a és államsegély, valamint megfelelő lakbér Illetményhivatal által. Kötelesség: I—III. vegyesosztály és a leány ismétlő-iskola vezetése, női kézimunka tanítása, vasárnapi iskola vezetése s minden belmissziói munkában való segédkezés. Állás azonnal elfoglalandó. Válaszbélyeggel ellátott szabályszerűen felszerelt pályázatok november 6-ig küldendők Református Lelkészi Hivatalhoz, Penyige, Szatmár megye.

Szamosszegi református egyházközség presbitériuma a lemondás folytán megüresedett államsegélyes II. férfi-tanítói állásra pályázatot hirdet a miniszteri jóváhagyástól feltételezetten, a megjelenéstől számított 21 napi határidővel. — Javadalma: törvényszerű természetbeni lakás, vagy lakbér, harminc mázsa búza, egyház magtárából havi részletekben, harminchat aranykorona és ötven fillér készpénz, négy hold szántóföld helyett évi 360 pengő havi részletekben, négy öl kemény tűzifa beszállítva, négy hold legelő, három szekér szalma. Értékegysége 47. Kötelessége: díjlevele szerint. Kellően felszerelt kérvények választbélyeggel ellátva a szamosszegi Református Lelkészi Hivatal címére küldendők.

A tasnádi (Szilágy megye) református elemi iskolánál megüresedik egy kántortanítói és két tanítónői állás. Érdeklődők írásban forduljanak a Lelkészi Hivatalhoz haladéktalanul.

A tépei (Bihar megye) református egyház pályázatot hirdet helyettes tanítói állásra. Fizetés törvényszerű. Állás azonnal elfoglalandó. Pályázati határidő 8 nap.

Téglás (Hajdú vm.) református egyháza pályázatot hirdet a vallás- és közoktatásügyi Miniszter úrnak 112,876—1940. sz. rendeletében foglalt elvi hozzájárulás alapján szervezés alatt álló V. számú férfi- és VI. számú nő-tanítói állásra. Javadalom mindkét állásnál: egyelőre törvényszerű lakáspénz, később esetleg természetbeni lakás, a mindenkori kezdő tanítói fizetés 10%-a helyi hozzájárulás címen az egyház pénztárából, a többi államsegély. Kötelesség: az iskolaszék által kijelölt osztály vagy osztályok vezetése; az V. sz. férfitanítói állásnál kántori teendőkben, énekkarvezetésben segédkezés, lelkész vagy kántor akadályoztatása esetén azok helyettesítése; VI. sz. nőtanítói állásnál kézimunkatanítás, a szükséghez mérten más osztályokban is; mindkét tanterőre nézve minden belmissziói munkában részvétel, vasárnapi iskola, fiú-, illetve leányifjúsági egyesületek vezetése, irodai munkában való segédkezés iskolaszéki elnök irányítása s utasítása szerint. Önköltségen való személyes bemutatkozás kívánatos, de ez csupán egy látogatásra korlátozódik. Korteskedés kizáró ok. A választás csak miniszteri megerősítés után válik jogerőssé, amikor is az állás azonnal elfoglalandó; a miniszteri jóváhagyásnak elmaradása esetén az egyháztól semmiféle kártérítés nem követelhető. Pályázati határidő e hirdetés megjelenésétől számított 21 nap. Válaszbélyeggel s a törvényben előírt mellékletekkel s ezek között az 1939. évi IV. tc. szerinti igazolással felszerelt pályázati kérvények Református Iskolaszék, Téglás (Hajdú vm.) küldendők.

A tiszai református egyház lemondás folytán megüresedett tanítói állásra pályázatot hirdet. Fizetés kötelesség törvényszerű. Az állást helyettessel töltsük be. Helyettes, kántortanító akadályoztatása esetén helyettesíteni és a belmissziói munkában résztvenni tartozik. Férfitanítók hiányában nőt is megválasztunk. Állás azonnal elfoglalandó. A helyettesítés 1941 augusztus 31-ig tart. Okmányok visszaküldéséhez bélyeg melléklendő. Református Iskolaszék Tiszai, Heves megye. Pályázati határidő 21 nap.

TARTALOM:

Dr. Veres István: Miért kell református szülőknek református iskolába küldeni gyermekeiket?
Ferenczy Károly: Kopogtatás az új missziói munka-év ajtaján
Dr. Farkas Pál: Konfirmáció
Orosz Kálmán: Az ifjúság nevelése
Csavás Sándor: Őszi szántást!
Különlélek — Hivatalos értesítés — Pályázatok — Hirdetések.

FÖLDEK, HÁZAK, TELKEK

eladása, vétele, bérlete ügyében
forduljon bizalommal

DIENES JÓZSEF O.F.B. ingatlanforgalmi irodájához
DEBRECEN, BETHLEN-UTCA 21. SZÁM

Belvárosi Takarékpénztár Rt. fiókja, Debrecen

Ferenc József-út 53. Telefon: 28-40, 19-52.

Foglalkozik a banküzlet minden ágával:

betétek elhelyezése kölcsönök folyósítása
értékpapírok vétele és eladása.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedés
DEBRECEN

TELEFON: 20-06 és 15-43

Alapította:
Sesztina János
1819-ben.

IPARI-, MEZŐGAZDASÁGI-, HÁZTARTÁSI-,
GÁZOLTALMI- és LÉGVÉDELMI CIKKEK.

Papi palástot és süveget

a közismert, közkedvelt hivatalos O. R. L. E. palástokat
jutányos áron készíti

Szenási Sándor

Hódmezővásárhely, Tavasz-u. 20. sz.

JÓ MINŐSÉG! PONTOS MUNKA! KEDVEZŐ FIZETÉSI FELTÉTELEK!
Református Iparos.

Gondtalanul szerezheti be nyári szükségleteit,

ha a „TAKARÉKOSSÁG“ RT.

bevásárlási rendszere

útján eszközli azokat!

DEBRECEN, DEÁK FERENC-UTCA 6.

Szerezze meg
a „TAKARÉKOSSÁG“ RT. vásárlási igazolványát.
Díjtanul bocsátja rendelkezésére a Központi iroda.

ANGSTER JÓZSEF ÉS FIA

ORGONA- ÉS HARMÓNiumGYÁR RT.
PÉCS, József-u. 30.

Orgonák, harmóniumok javi-
tása, átépítése, új homlokzat-
sípok, villamos fűtatóberende-
zések. — Méltányos feltételek,
művészi kivittel.

KRASZNER LAJOS

Gyapjűsövet és bélésáru nagykereskedő BUDAPEST, V. KERÜLET, DEÁK-TÉR 2. SZÁM.
Kapható mindenféle ruhaszövetáru, jó és megbízható minőségben és kedvező áron.
Lelkészek, tanárok, tanítók részére fizetési kedvezmény az ORJÓ útján.
Pontos kiszolgálás. Kívánatra szívesen küld mintákat.

Alapítási év:
1906

ISKOLAI

író- és rajzszerkek, irkák, füzetek,
papírárak a legjobb minőségben
az Árkormánybiztosság által meg-
állapított áron beszerezhetők a

„MÉLIUSZ“

könyvkereskedésben. DEBRECEN, Ferenc József-út 26.

**MAGYAR ÁLTALÁNOS
HITELBANK****DEBRECENI FIÓKJA**

Piac-utca 45-47. Telefon: 23-70., 23-71.
FOGLALKOZIK A BANKÜZLET MINDEN ÁGÁVAL

Főzéshez, fürdéshez, szobafűtéshez

a gáz a legjobb, legolcsóbb, legtisztább;
a gáz a legkényelmesebb;
a gáz a leggyorsabban kezelhető;
a gáz melege pontosan szabályozható;
a gáz számlaértéke egy hónappal későbbben fizetendő.

Messzemenő kedvezmények a házi gázveze-
tékek berendezésénél.

Fűzők, tűzhelyek, autogeyserek, fürdő- és fűtőkály-
hák olcsón kaphatók.

Díjtanul felvilágosítások, készülékek bemutatása,
költségvetés:

BATHYÁNY-UTCA 17. SZ.
Telefon: 28-53. sz.

DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS
VILÁGÍTÁSI VÁLLALATA.

Alföldi Takarékpénztár Debrecenben

Ferenc József-út 16.

Betéteket előnyösen gyümölcsöztet és azon-
nal kifizet. Kölcsönöket állandóan folyó-
sít. — Mint a Futura főbizományosa, fog-
lalkozik a termény-üzlet minden ágával. TELEFONOK:
Bank: 19-70. és 22-32. Terményosztály: 28-66. szám.

REFORMÁTUS

**PAPI
PALÁST
ÉS SÜVEG**

KÉSZÍTÉSE
ELSŐRENDÜ
KIVITELBEN

**FÉNYES
ILONA**
RIMASZOMBAT

